

den saa vid som til 3 pCt.; efter et Skjøn, som jeg imidlertid indrømmer det endogsaa for de Folk, der ere meget inde i Forholdene, kan være vanskeligt at afgive og som derfor er løst, troer jeg, at naar alle de Indtægter, som skulle beskattes og bør beskattes, virkelig kom frem ved Selvangivelse, vil Indkomstskatten for Kjøbenhavn ikke overstige 1 pCt. Den ærede Minister anførte, at han antog, at den maaskee vilde fremtræde med $1\frac{1}{2}$ pCt.; naar man derfor sætter Maximum til 3 pCt., bliver det dobbelt saa stort, som man kan antage vil behøves, men derved antydes der en langt mere luxuriøs Huusholdning, end der virkelig er nødvendig, og mere luxuriøs end tilbørlig, naar man tager de Hensyn, man skylder Borgerne i Henseende til de Byrder, der paalægges dem. Heraf vil det formeentlig fremgaae, at vi langt fra ere bleve indenfor en snever Grændse, naar Maximum fastsættes til 2 pCt., hvis der overhovedet skal være noget Maximum; om det Sidste skal jeg ikke udtale mig videre. Jeg kan godt slutte mig til Loven, saaledes som den er uden noget Maximum; men vil man have et Maximum, mener jeg saaledes, at det bør være begrændset med 2 pCt. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har saa ofte talt om de dyre Borgermestre her i Kjøbenhavn og om den øvrige luxuriøse Indretning, at jeg vil haabe, at han efter de af mig anførte Grunde vil slutte sig til vort Ændringsforslag.

Det næste Ændringsforslag er stillet under Nr. 58 og angaaer § 15. Hensigten med dette Ændringsforslag er at forhindre en, som det forekommer os, ubøjs Angivelse af Andres Indtægter. Jeg erkjender, at Enhver er berettiget til at angive en Andens Indtægt, forsaavidt som den jo maa faae Indflydelse paa Ens egen Skatteansættelse, men jeg synes ikke, at man bør optage en saadan Bestemmelse i Loven, jeg synes ikke, at Loven bør indeholde en Opfordring til Angivelse af Andres Indtægter, hvilken vil finde Sted uden denne Opfordring. Da nu denne Angivelse ofte vil hidrøre fra Misbrug af Tillidsforhold, ofte vil være et Brud paa Discretion, kan jeg ikke troe, at det vil være rigtigt i Loven at opfordre til en saa-

dan, og derfor have vi tilladt os at stille Ændringsforslaget under Nr. 58.

Det følgende Ændringsforslag angaaer § 16 og er opført under Nr. 64; dette Forslag er i Grunden kun en Redactionsforandring, idet vi sige, at ikke „Affigelsen“ af Eigningscommissionens Kjendelse, men dens „Forkyndelse“ skal være det Bestemmende med Hensyn til det Tidspunkt, inden hvilken Klageren skal indgive Besværing til Overligningscommissionen, og den ærede Ordfører har ogsaa udtalt, at dette var en rigtig Taufe.

Under Nr. 66 have vi dernæst stillet et Forslag til § 17, som gaaer ud paa, at den Bestemmelse, at Overligningscommissionen kan lade Vedkommende bekræfte en af ham afgiven Erklærings Rigtighed med sin Eed, skal bortfalde, idet vi gaae ud fra, at man saameget som muligt bør see at undgaae Eedsfæstelse, Noget, hvorfor ogsaa den ærede Ordfører udtalte sig. I samme Retning gaaer vort Forslag om en ny § 18, hvorefter Eedsfæstelsen, naar den finder Sted, skal foregaae for Retten, for at Eedsfæstelsen kan foregaae med det størst mulige Eftertryk; hvorvidt det nu kan gaae an at forandre denne Bestemmelse, saaledes som det af den ærede Ordfører stillede Ændringsforslag gaaer ud paa, at Eden aflægges for Overligningscommissionen, skal jeg ikke videre udtale mig om, men jeg troer, at vi alle maa være enige om, at for at Eden kan holdes saa hellig som muligt, maa den bruges saa sjelden som muligt. Man maa jo erindre, at Eden er det Helligste, som et Menneffe besidder, og at man ikke maa røre derved, medmindre absolut Nødvendighed uundgaaelig kræver det, f. Ex. naar store Interesser, naar Andres Bøe og Vel, naar Menneskers Liv staaer paa Spil; jeg troer derfor, at jo mere Eden træder i Baggrunden desbedre. Vort Forslag til en ny § 18 gaaer fremdeles ud paa, at de Erklæringer, der afgives, skulle stee paa Tro og Love; den ærede Ordfører udtalte sig derimod, idet han sagde, at det var ikke nødvendigt for dem, der benyttede Selvangivelse; thi denne behøvede man ikke at lade staae til Troende, og at man derfor ikke kunde forlange det; ifølge Udvalgets Dpfattelse af Selvangivelsen er